

Noty o autorach

Joseph Agius – dr, absolwent kursu specjalizacyjnego ECSF (Europejskiej Klinicznej Specjalizacji Zaburzeń Płynności Mowy, ang. *European Clinical Specialization in Fluency Disorders*); jego naukowe zainteresowania koncentrują się głównie na wykorzystaniu kreatywności i humoru w terapii. Studia magisterskie w dziedzinie logopedii ukończył na Trinity College w Dublinie (Irlandia), a doktoryzował się na Uniwersytecie w Sheffield (Wielka Brytania). Angażuje się w rozwijanie i prowadzenie kursu specjalizacyjnego ECSF i jest członkiem komitetu zarządzającego tym przedsięwzięciem. Pełni funkcję kierownika Wydziału Logopedii w Departamencie Zdrowia rządu Republiki Malty (ang. *Executive Speech and Language Practitioner at the Speech Language Department, Government of Malta*), prowadzi też wykłady gościnne z zakresu zaburzeń płynności mowy oraz wystąpień publicznych na Uniwersytecie Maltańskim. Przewodniczący Komisji Praktyki Międzynarodowego Stowarzyszenia ds. Płynności Mowy (ang. *the International Fluency Association; IFA*), a także autor aplikacji *Intelligentna strategia interwencji* (ang. *Smart Intervention Strategy*) dla jękających się dzieci w wieku szkolnym.

Elżbieta Bijak – neurologopeda, pedagog i oligofrenopeda. Pracuje w Szkole Podstawowej nr 3 z Oddziałami Integracyjnymi w Mikołowie oraz prowadzi gabinet logopedyczny *Lubię mówić*. W latach 2008–2018 pracowała w Specjalistycznym Centrum Terapii Jękania w Wodzisławiu Śląskim. Specjalizuje się w terapii zaburzeń płynności mówienia; w codziennej praktyce zajmuje się profilaktyką, diagnozą i terapią logopedyczną dzieci, młodzieży i dorosłych. Prowadzi terapię grupową, indywidualną oraz grupę wsparcia dla osób z jękaniami. Podejmuje też działania na rzecz popularyzacji wiedzy o jękaniu poprzez aktywny udział w ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach, warsztatach bądź projektach. Współpracuje z Uniwersytetem Śląskim w Katowicach w zakresie prowadzenia ćwiczeń i zajęć laboratoryjnych na studiach podyplomowych logopedii i medialnej emisji głosu. Autorka i współautorka szeregu publikacji o tematyce logopedycznej, np. *Jękanie. Skuteczne techniki płynnego mówienia* (Harmonia Universalis 2014).

Aleksandra Boroń – logopeda; specjalizuje się w zaburzeniach płynności mowy, szczególnie w jękaniu wczesnodziecięcym (szkoła się w tym zakresie w kraju i za granicą), kolejnym obszarem jej zainteresowań jest

wielojęzyczność. Laureatka drugiej edycji grantu im. prof. G. Bruttana (2018). Jest współtwórczynią strony LOGOLab w ramach grantu LOGOLab – *Dialog bez barier* oraz współorganizatorką warsztatów LOGOLab dla dzieci z jękaniami i ich rodziców, odbywających się przy Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Promuje wiedzę o zaburzeniach płynności mowy, także w przestrzeni wirtualnej (zorganizowała m.in. dwie edycje konferencji online pt. *Oblicza niepłynności mowy*). Prowadzi spotkania na żywo o tematyce zaburzeń płynności mowy w mediach społecznościowych, jak również szkolenia dla logopedów i nauczycieli, zajęcia dla studentów logopedii czy warsztaty online dla dzieci z jękaniami i ich rodziców. Autorka i współautorka publikacji logopedycznych oraz tłumaczenia poradnika dla rodziców *Moje dziecko się jąka. Co mogą zrobić?* autorstwa P. Schneidera.

Stine Brubak – logopedka i specjalistka zaburzeń płynności mowy. W 1999 roku ukończyła 10-letnie studia logopedyczne i psychologiczne na Uniwersytecie w Oslo (UiO, Norwegia), a w roku 2012 kurs Europejskiej Klinicznej Specjalizacji Zaburzeń Płynności Mowy (ang. *European Clinical Specialization in Fluency Disorders*). Brała również udział w wielu zagranicznych kursach z zakresu programów terapii jękania oraz wykorzystania terapii poznawczej. Posiada rozległe doświadczenie kliniczne. Założyła pierwszą w Norwegii prywatną klinikę specjalizującą się w zaburzeniach płynności mowy (ściślej: w jękanii i gietkocie), w której rozpoczęła pracę z osobami ze wszystkich grup wiekowych. W ciągu ostatnich dziesięciu

lat prowadziła ponadto kursy i warsztaty dla logopedów, brała udział w szkoleniach klinicznych studentów logopedii, pracowała jako gościnny wykładowca i mentor dla studentów studiów magisterskich na Uniwersytecie w Oslo. Jej zainteresowania zawodowe poszerzyły się o neurogenne i psychogenne zaburzenia płynności u osób z wrodzonymi lub nabytymi chorobami postępującymi i stanami urazowymi.

Arkadiusz Ceglarski – od lat intensywnie zajmuje się problematyką jękania, ze szczególnym ukierunkowaniem na programy autoterapii; sam również jest osobą jękakającą się. Wiedzę o jękanii i samopomocy dla doświadczających jękania propaguje w publikacjach i artykułach poświęconych tej tematyce, w mediach (np. w audycjach radiowych, Internecie – jako administrator strony www.demostenes.eu), a także na licznych kongresach, zjazdach logopedycznych i turnusach terapeutycznych. Jest certyfikowanym coachem oraz moderatorem warsztatów opartych na programie autoterapii Malcolma Frasera, łącząc w swej praktyce metody coachingu i mentoringu. Twórca autorskiego programu *Coach-Ment*, działacz lokalnego Klubu J. Zawodowo aktywny w branży przemysłowej.

Carolyn Cheasman – pracuje z jękakającymi się dorosłymi w City Lit w Londynie, gdzie prowadzi głównie terapie grupowe. W polu jej szczególnej uwagi znajduje się jękanie ukryte (ponieważ sama doświadcza ukrytego jękania, w pracy logopedycznej wykorzystuje zarówno doświadczenia osobiste, jak i warsztat profesjonalny). Ukończywszy tre-

ning psychologii konstruktów osobistego oraz psychoterapii zorientowanej na klienta, została trenerką terapii uważności (*mindfulness*); na ogólnodostępnych kursach prowadzi zajęcia z tego zakresu oraz z terapii akceptacji i zaangażowania dla osób jękających się, logopedów i innych zainteresowanych. Od roku 1990 zajmuje się społecznym modelem niesprawności i od tego czasu bierze udział w tworzeniu grup wsparcia w tym zakresie. Ostatnio organizuje warsztaty „redefiniujące jękanie” dla sieci pracodawców zatrudniających osoby jękające się (ang. *The Employers Stammering Network*). W 2012 r. została uhonorowana nagrodą dla wyróżniającego się klinicysty przez Międzynarodowe Towarzystwo Płynności Mowy (ang. *International Fluency Association*).

Kirsten Costain – stopień doktora w zakresie psychologii zdrowia uzyskała na Uniwersytecie w Leeds w Wielkiej Brytanii, a magistra w dziedzinie komunikacji i wrodzonej głuchoślepoty na Uniwersytecie w Groningen w Holandii. Od 2001 roku pracuje jako nauczyciel dzieci z wrodzoną głuchoślepotą, a także jako starszy doradca Narodowego Oddziału Zaburzeń oraz Ubytku Słuchu, Wzroku i Głuchoślepoty w Statped (Oslo, Norwegia). Jej wcześniejsze prace badawcze dotyczyły takich zagadnień, jak doświadczenie leczenia chorób nowotworowych, jakościowa metodologia badań, opieka paliatywna. Obecnie koncentruje się na kwestiach rozwoju poznawczego i funkcjach związanych z komunikacją językową u osób z wrodzoną głuchoślepotą.

Kurt Eggers – reprezentuje Uniwersytet im. Thomasa More’a (Belgia) oraz Uniwersytet w Turku (Finlandia). Licencjat uzyskał z medycyny, magisterium z logopedii, doktorat z nauk biomedycznych i psychologii rozwojowej. Jest kierownikiem Europejskiej Klinicznej Specjalizacji Zaburzeń Płynności Mowy (ang. *The European Clinical Specialization in Fluency Disorders*), przewodniczącym elektem Międzynarodowego Stowarzyszenia ds. Płynności Mowy (ang. *International Fluency Association*) oraz członkiem Komisji ds. Płynności Mowy Międzynarodowego Stowarzyszenia Nauk o Komunikacji i Zaburzeniach w Komunikowaniu (ang. *International Association of Communication Sciences and Disorders – IALP*). Współpracuje również jako redaktor z czasopismem „Journal of Fluency Disorders”. Przez wiele lat prowadził praktykę logopedyczną. Wykłada i publikuje w wielu krajach, a jego prace badawcze koncentrują się m.in. na roli temperamentu i uwagi u jękających się osób oraz na ich ogólnym funkcjonowaniu, także w kontekście innych zaburzeń płynności mowy.

Rachel Everard – terapeutka, specjalistka terapii mowy i języka. Decyzję o studiowaniu logopedii i pracy w zawodzie logopedy podjęła zainspirowana własnym jękaniem i terapią, która odmieniła jej życie. Od uzyskania w 1996 roku specjalizacji pracowała w różnych placówkach, włączając w to kliniki i szkoły podstawowe, a następnie dołączyła do zespołu terapeutów City Lit, który współtworzyła do 2019 roku. W związku ze swoim osobistym doświadczeniem jękania gorąco wierzy w konieczność wzmocnienia

jąkających się osób i rozwijania ich społeczności, a także w edukację opinii publicznej w dziedzinie jąkania.

Ewa Ficek – dr, językoznawczyni, wykładowca akademicki/adiunkt w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, członkini wielu towarzystw naukowych. Obszar jej zainteresowań badawczych wyznaczają m.in. takie zagadnienia, jak: współczesny dyskurs terapeutyczny (jego zróżnicowane konceptualizacje, aktualizacje tekstowe, filiacje i/lub translokacje); aktywność mowna skupiona wokół terapii i jej uwarunkowania; poradnictwo (lingwistyczna charakterystyka rad, porad, poradników itp.). Jest autorką licznych publikacji naukowych z tego zakresu, od wielu lat prowadzi także zajęcia dydaktyczne z doradztwa. Wykonawczyni grantu LOGOLab – *Dialog bez barier*.

George Furlas – logopeda, europejski specjalista zaburzeń płynności mowy (ang. *European Fluency Specialist*), kierownik centrum badań i terapii jąkania w Atenach (Grecja) (ang. *Stuttering Research and Therapy Centre – KEOT*), wykładowca i coach Europejskiej Klinicznej Specjalizacji Zaburzeń Płynności Mowy (ang. *European Clinical Specialization in Fluency Disorders*), członek Komisji ds. Płynności Mowy Międzynarodowego Stowarzyszenia Nauk o Komunikacji i Zaburzeniach w Komunikowaniu (ang. *International Association of Communication Sciences and Disorders – IALP*) oraz Komisji Specjalistycznej ds. Płynności Mowy Greckiego Stowarzyszenia Logopedów (ang. *Special Interest Group in Fluency Disorders of the Panhellenic Association of Logopedists*).

-Speech Therapists). Jest zaangażowany w pracę logopedyczną z dziećmi i dorosłymi, badania naukowe, nauczanie oraz trening kliniczny. Autor licznych artykułów naukowych i rozdziałów książek; wygłaszał prezentacje i prowadził warsztaty na konferencjach ogólnogreckich i międzynarodowych. Współautor programu *Lexipontix*.

Kirsten Howells – logopedka, osoba jąkająca się, która z biegiem lat stopniowo stała się bardziej otwarta na jąkanie, a także zaczęła czuć się z nim bardziej komfortowo. Specjalizuje się w pracy z osobami jąkającymi się lub z osobami z problemem gielkotu. Pracowała w brytyjskiej i norweskiej służbie zdrowia, w sektorze prywatnym oraz w NGO. Mieszkała również w USA, dzięki czemu zdobyła doświadczenie w zakresie zadań stawianych logopedom w różnych krajach. W 2018 roku wraz z Jenny Packer otrzymała nagrodę *Unsung Hero Award* od *International Fluency Association* za zaangażowanie w aktywności na rzecz światowego kongresu organizowanego przez *International Cluttering Association*, *International Fluency Association* i *International Stuttering Association*.

Lucyna Jankowska-Szafarska – psycholog kliniczny, absolwentka studiów podyplomowych z psychoterapii Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego; kształciła się również w zakresie wybranych podejść w logopedycznej terapii jąkania. Jest entuzjastką nurtu modyfikacji w połączeniu z psychoterapią integracyjną. Pracuje jako strażys asystent w Szpitalu Klinicznym im. dra J. Babińskiego w Krakowie i w pry-

watnym gabinecie. Prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu terapii jąkania na poddyplomowych studiach logopedycznych i neurologopedycznych. Współtworzyła ruch samopomocy osób z jąkaniem w Polsce. Ma ponad 20-letnie doświadczenie w indywidualnej i grupowej terapii modyfikacji jąkania u osób dorosłych, młodzieży i dzieci. Przełożyła na język polski książkę C.W. Della *Terapia jąkania u dzieci w młodszym wieku szkolnym* (Wydawnictwo Impuls, 2008; 2019); współredaktorka książki *Życie z zacięciem. Integralny przewodnik po jąkaniu* (Wydawnictwo Edukacyjne, 2017) i autorka licznych artykułów z tej dziedziny. W 2021 roku podczas IV Międzynarodowej Konferencji Logopedycznej *Zaburzenia płynności mowy – teoria i praktyka* otrzymała Nagrodę im. ks. Stanisława Wilczewskiego.

Barbara Jeziorczak – magister psychologii i logopeda. Ukończyła kursy i szkolenia z zakresu pomocy logopedycznej i psychologicznej dziecku, rodzinie i osobom dorosłym; obecnie realizuje Akredytowany Kurs Psychoterapii w Katowickim Instytucie Psychoterapii i ubiega się o certyfikat psychoterapeuty. Jest zatrudniona (jako logopeda) w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Katowicach, gdzie skupia się na działaniach diagnostycznych i terapeutycznych dla dzieci. Współpracując z Centrum Logopedycznym w Katowicach, prowadzi terapię logopedyczną dla jąkających się dzieci, młodzieży i osób dorosłych, a także psychologiczną – indywidualną, par i rodzin. Swoją działalność w ramach psychoterapii poddaje systematycznej superwizji. Jest współautorką przewodnika dla rodziców *Czy moje*

dziecko się jąka (Wydawnictwo Centrum Logopedyczne, 2011; 2017) oraz publikacji *DJ – Diagnoza jąkania u dzieci w wieku przedszkolnym* (Wydawnictwo Komlogo, 2016).

Dorota Kamińska – neurologopeda, pedagog, terapeuta w zakresie terapii pedagogicznej i edukator. Członek Polskiego Towarzystwa Logopedycznego PTL (złoty certyfikat), certyfikowany trener międzynarodowego programu TOCFE (ang. *Theory of Constraints for Education*), praktyk metody *Kids' Skills*. Terapeuta mowy podczas turnusów terapeutycznych dla osób z jąkaniem organizowanych przez SCTJ w Wodzisławiu Śląskim. Swoje zainteresowania naukowe oraz praktykę kliniczną koncentruje wokół tematyki zaburzeń płynności mówienia. Od kilkunastu lat prowadzi w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Ciechanowie grupową terapię dla dzieci i młodzieży z niepłynnością mowy, a także grupę wsparcia dla rodziców. Aktywnie uczestniczy w ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach, akcjach i projektach na rzecz upowszechniania wiedzy o zaburzeniach płynności mówienia oraz zmiany postaw społecznych związanych z tym problemem. Autorka i współautorka publikacji logopedycznych i edukacyjnych (m.in. *Jąkanie. Skuteczne techniki płynnego mówienia*, Harmonia Universalis 2014; *Jak bawić się i uczyć z pasją – zastosowanie narzędzi TOC w pracy z dziećmi*, CEBP 2017).

Anke Kohmäscher – profesor na Uniwersytecie Nauk Stosowanych w Münster, koordynatorka programu studiów licencjackich z logopedii. Uzyskała tytuły licencjata

w dziedzinie logopedii (na Uniwersytecie Nauk Stosowanych HAN w Nijmegen, Holandia) i magistra logopedii (Uniwersytet RWTH, Akwizgran, Niemcy), jak również uprawnienia pracownika państwowej służby zdrowia (Uniwersytet Lüneburg, Niemcy). Po uzyskaniu specjalizacji z zakresu terapii jąkania pracowała w kilku prywatnych poradniach. W roku 2010 ukończyła studia doktoranckie i obroniła pracę doktorską poświęconą opracowaniu narzędzia do diagnozowania płynności mowy po terapii jąkania. Od 2005 r. bierze udział w projektach badawczych z zakresu jąkania; obecnie jest kierownikiem projektu *PMS KIDS*, tj. wieloosrodkowego badania efektywności terapii jąkania u dzieci w wieku szkolnym.

Aleksandra Krawczyk – magister w dziedzinie logopedii (stopień uzyskała na Uniwersytecie Centralnej Florydy w USA). W latach 2015–2016 przebywała jako stypendystka Fulbrighta w Polsce, gdzie pomagała organizować warsztaty dla jękających się dzieci oraz uczyła języka angielskiego na Uniwersytecie w Białymstoku. Ukończyła kurs Europejskiej Klinicznej Specjalizacji Zaburzeń Płynności Mowy (ang. *European Clinical Specialization in Fluency Disorders*). Obecnie pracuje jako logopeda szkolny, a także jako wspomagający edukator kliniczny w Klinice Logopedycznej Departamentu Nauk o Komunikacji i Zaburzeniach Mowy Uniwersytetu Centralnej Florydy. Jej zainteresowania badawcze dotyczą aspektów międzyjęzykowych mogących wpływać na niepłynność mowy u dwujęzycznych jękających się dzieci.

Marilyn Langevin – stopień doktora uzyskała na Uniwersytecie w Sydney (Australia), w przeszłości pełniła funkcję dyrektora ds. badań naukowych Instytutu Terapii Jąkania przy Uniwersytecie Alberty w Kanadzie, a obecnie jest zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego (ang. *Adjunct Associate Professorship*) na Uniwersytecie Alberty. Jej zainteresowania naukowe zostały zainspirowane praktyką kliniczną, za co pozostaje wdzięczna swoim klientom; obejmują one: efektywność terapii jąkania, społeczny wpływ jąkania na dzieci w wieku przedszkolnym, zapobieganie mobbingowi szkolnemu oraz (ostatnio) proces decyzyjny w programowaniu terapii. W 2021 roku uzyskała również tytuł licencjata na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Alberty i została artystką multimedialną i multidyscyplinarną.

Dimitris Marousos – logopeda, europejski specjalista zaburzeń płynności mowy (ang. *European Fluency Specialist*), kierownik klinicznego Centrum Mowy i Języka EU-LEGEIN w Volos w Grecji; członek Komitetu ds. Praktyki Międzynarodowego Stowarzyszenia ds. Płynności Mowy (ang. *The International Fluency Association*) oraz greckiej grupy specjalnej logopedów do spraw zaburzeń płynności mowy. Ukończył kurs Europejskiej Klinicznej Specjalizacji Zaburzeń Płynności Mowy (ang. *European Clinical Specialization in Fluency Disorders*) i jest obecnie w ramach tego kursu mentorem, uzyskał również certyfikat w zakresie terapii skoncentrowanej na rozwiązaniach. Ma duże doświadczenie w pracy klinicznej, mentoringu i superwizji klinicznej z dzieć-

mi, nastolatkami oraz jękającymi się dorosłymi, w tym obszarze zamykają się także jego badania. Prowadzi warsztaty i szkolenia dla logopedów. Jest ponadto współautorem programu *Lexipontix* dla jękających się dzieci w wieku szkolnym.

Izabela Michta – od wielu lat aktywnie działa na rzecz ruchu samopomocy dla osób jękających się, sama także doświadcza jękania. Koordynuje m.in. działania Klubu Ludzi Mówiących działającego przy Uniwersytecie Śląskim w Katowicach (grupy terapeutyczno-samopomocowej dla osób jękających się), współorganizuje spotkania Wirtualnego Klubu J oraz coroczne obchody Międzynarodowego Dnia Świadomości Jękania (*ISAD*). Regularnie, jako współorganizatorka i uczestniczka, bierze udział w zjazdach i konferencjach logopedycznych. Jest autorką publikacji poświęconych tematyce autoterapii oraz samopomocy dla osób jękających się. Koterapeutka warsztatów LOGOLab prowadzonych na Uniwersytecie Śląskim, a kierowanych do dzieci jękających się i ich rodzin, ponadto wykonawczyni grantu *LOGOLab – Dialog bez barier* (z ramienia Fundacji Wiedzy i Dialogu Społecznego „Agere Aude”).

Sue O'Brian – australijska logopedka z wieloletnim doświadczeniem klinicznym i badawczym w zakresie jękania u dzieci i dorosłych. Opublikowała około 100 artykułów w czasopismach specjalistycznych, przyczyniła się też do powstania kilku książek z dziedziny jękania. W polu jej szczególnych zainteresowań znajdują się m.in. pomiary jękania, opracowywanie internetowych na-

rzędzi do terapii tego zaburzenia płynności oraz badania nad programem *Camperdown* dla jękających się dorosłych. Członkini założycielka Konsorcjum Trenerów Programu *Camperdown*, organizatorka wielu warsztatów odbywających się zarówno na szczeblu lokalnym, jak i międzynarodowym (również w ramach programu *Lidcombe*).

Jenny Packer – wysoce wykwalifikowana terapeutka w dziedzinie zaburzeń mowy i języka. Stopień magistra uzyskała w Trinity College w Dublinie (Irlandia) ze specjalizacją w terapii jękania, ukończyła ponadto program Europejskiej Klinicznej Specjalizacji Zaburzeń Płynności Mowy (ang. *European Clinical Specialization in Fluency Disorders*). Zatrudniona w wydziale zdrowia w południowo-wschodniej Anglii. Obecnie pracuje z jękającymi się dziećmi i ich rodzinami, ale posiada także doświadczenie i kwalifikacje potrzebne do pracy z jękającymi się dorosłymi. Bierze udział projektach o zasięgu krajowym i międzynarodowym, współpracując jako wolontariuszka zarówno ze Stamma (dawniej: Brytyjskie Stowarzyszenie ds. Jękania; ang. *The British Stammering Association*), jak i z Międzynarodowym Stowarzyszeniem ds. Płynności Mowy (ang. *The International Fluency Association*).

Erik X. Raj – logopeda, posiada Certyfikat Kompetencji Klinicznych (ang. *Certificate of Clinical Competence*) Amerykańskiego Stowarzyszenia Logopedów i Audiologów (ang. *American Speech-Language-Hearing Association – ASHA*) i praktykuje jako terapeuta pracujący z dziećmi w wieku szkol-

nym z różnymi zaburzeniami komunikacyjnymi. Obecnie zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Uniwersytecie Monmouth w New Jersey (USA). Jest zaangażowany w projekt *Camp Shout Out* w Michigan (USA), w ramach którego współorganizuje letnie obozy dla młodych jaskających się osób. Regularnie prowadzi również interaktywne warsztaty pokazujące, jak logopedzi mogą korzystać z technologii mobilnych i internetowych w celu edukowania i motywowania dzieci w wieku szkolnym. Opracował ponad 25 aplikacji mobilnych oraz stron internetowych dla dzieci w wieku szkolnym z zaburzeniami komunikacyjnymi, jest ponadto twórcą strony internetowej zawierającej zbiór gier wideo dostępnych online (SLPVideoGames.com).

Selma Saad Merouwe – słowacko-libańska logopedka, absolwentka kursu specjalizacyjnego ECSF (Europejskiej Klinicznej Specjalizacji Zaburzeń Płynności Mowy; ang. *European Clinical Specialization in Fluency Disorders*). Jest wykładowcą logopedii na Uniwersytecie Świętego Józefa w Bejrucie i studentką studiów doktoranckich na dwóch uczelniach: Uniwersytecie w Turku oraz Uniwersytecie Świętego Józefa. W swojej praktyce klinicznej i badaniach naukowych koncentruje się na zaburzeniach płynności mowy i bilingwizmie.

Agata Sakwerda-Grzesiek – absolwentka Uniwersytetu Śląskiego, logopeda, pedagog, terapeutka z osobistym doświadczeniem jaskania, która specjalizuje się w terapii jaskania – zwłaszcza dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym, pracuje także z oso-

bami dorosłymi. Zatrudniona w Centrum Logopedycznym w Katowicach oraz w Zespole Szkół Sportowych w Siemianowicach Śląskich. Współorganizatorka warsztatów LOGOLab dla dzieci jaskających się i ich rodziców odbywających się na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach; wykonawczyni grantu LOGOLab – *Dialog bez barier*. Autorka książki dla młodzieży pt. *Spokojnie, to tylko jaskanie!* (Centrum Logopedyczne, 2020) oraz artykułów i opracowań o tematyce logopedycznej. Swoją wiedzę oraz doświadczeniem dzieli się (ze specjalistami, nauczycielami i rodzicami) podczas konferencji, seminariów i webinarów, m.in. w ramach organizowanych cyklicznie śląskich obchodów ISAD.

Patricia Sandrieser – dr, wykwalifikowany logopeda; ukończyła studia z zakresu logopedii w badaniach naukowych i edukacji na Uniwersytecie w Akwizgranie (Niemcy). Pracuje jako kierownik wydziału logopedii przy Katolickiej Klinice Koblenzans Montabaur, a także jako wykładowczyni na kilku uniwersytetach w Niemczech, Austrii i Szwajcarii. Zagadnieniem jaskania u dzieci interesuje się od 25 lat. Razem z Peterem Schneiderem opracowała podejście terapeutyczne znane pod nazwą *KIDS*, brała również udział w przygotowaniu niemieckich *Klinicznych wytycznych dla zaburzeń płynności mowy*.

Peter Schneider – ukończył studia uprawniające go do wykonywania zawodu nauczyciela szkoły podstawowej oraz logopedy. W latach 1990–2019 prowadził wykłady w Szkole Logopedii Szpitala Uniwersytec-

kiego RWTH w Akwizgranie (Niemcy), gdzie jako specjalista z zakresu jąkania dziecięcego prowadził terapie klientów i był superviseorem studentów pracujących z jąkającymi się dziećmi. Wspólnie z Patricią Sandrieser opracował podejście modyfikacji jąkania KIDS (*Schul-KIDS* i *Mini-KIDS*), które stało się jednym z najczęściej stosowanych podejść w terapii jąkających się dzieci w Niemczech. Był częścią zespołu przygotowującego niemiecką wersję *Klinicznych wytycznych dla zaburzeń płynności mowy*. Jest ponadto coachem Europejskiej Klinicznej Specjalizacji Zaburzeń Płynności Mowy (ang. *European Clinical Specialization in Fluency Disorders*) i autorem specjalistycznych publikacji dla logopedów, jąkających się dzieci i ich rodziców.

Hilda Sønsterud – certyfikowany logopeda, starszy doradca oraz badaczka na Uniwersytecie w Oslo (Norwegia). Pracuje w Statped, w departamencie zaburzeń mowy i języka. Uzyskała tytuł europejskiego specjalisty zaburzeń płynności mowy (ang. *European Fluency Specialist*), jest też reprezentantką Norwegii w Międzynarodowym Stowarzyszeniu ds. Gielkotu (ang. *The International Cluttering Association – ICA*). Prowadzi głównie terapię w dziedzinie zaburzeń płynności mowy (i tym też zajmuje się naukowo), a ponadto kursy dla logopedów związane z jąkaniem i gielkotem, wykłady, warsztaty oraz praktyki kliniczne dla studentów logopedii. Jej rozprawa doktorska obroniona na Wydziale Psychologii Uniwersytetu w Oslo była poświęcona m.in. wielowymiarowemu podejściu do terapii jąkania i relacji terapeutycznej w procesie inter-

wencji logopedycznej. Jest także szczególnie zainteresowana tematem definiowania danych/dowodów naukowych przez badaczy w badaniach klinicznych.

Kenneth O. St. Louis – emerytowany profesor logopedii na Uniwersytecie Wirginii Zachodniej w Stanach Zjednoczonych (ang. *West Virginia University – WVU*), członek ASHA (Amerykańskiego Stowarzyszenia Języka, Mowy i Słuchu), osoba, która w znacznej mierze panuje nad swoim jąkaniem. Od 45 lat kształci przyszłych logopedów, prowadzi terapię jąkania i dzieli się swoją wiedzą na ten temat. Jego praca naukowa zaowocowała około 200 profesjonalnymi publikacjami i 400 prezentacjami. Otrzymał liczne nagrody, m.in. Nagrodę im. Deso Weissa za wybitne osiągnięcia w dziedzinie badań nad gielkotem (ang. *The Deso Weiss Award for Excellence in Cluttering*), Nagrodę WVU im. Claude'a Worthingtona Beneduma dla wybitnych uczonych (ang. *WVU's Benedum Distinguished Scholar Award*) oraz Nagrodę im. Ethel i Gerry'ego Heebinków za ofiarną służbę krajowi (ang. *WVU's Heebink Award for Outstanding Service*). Jest inicjatorem międzynarodowego projektu badawczego IPATHA (ang. *International Project of Attitudes Toward Human Attributes*) poświęconego zaawansowanym badaniom postaw społecznych wobec zjawiska jąkania. Współpracuje w tym zakresie z wieloma naukowcami z całego świata.

Sabine Van Eerdenbrugh – pracownik naukowy, wykładowczyni i koordynatorka studiów licencjackich na Uniwersytecie im. Thomasa More'a w Antwerpii (Belgia).

Specjalizuje się w jąkanii, ale przez wiele lat prowadziła również terapię dzieci i nastolatków z innymi zaburzeniami mowy. W ramach pracy doktorskiej przygotowanej w Australijskim Centrum Badawczym ds. Jąkania (ang. *Australian Stuttering Research Centre*) opracowała internetowy program szkoleniowy dla podejścia terapeutycznego *Lidcombe*, stosowanego w jąkanii wczesnodziecięcej. Jest członkiem Konsorcjum Trenerów Programu *Lidcombe* (ang. *The International Lidcombe Program Trainers Consortium*), a od niedawna także członkiem zespołu redakcyjnego *EBPracticeNet* przy Centrum Medycyny Opartej na Dowodach Naukowych (ang. *The Centre of Evidence-Based Medicine – Cebam*) w Louvain (Belgia).

Martine Vanryckeghem – stopień doktora otrzymała na Uniwersytecie Południowego Illinois (USA), wcześniej pracowała jako logopeda w Belgii. Należy do naukowych komisji wielu międzynarodowych organizacji; członkini ASHA (Amerykańskiego Stowarzyszenia Języka, Mowy i Słuchu), certyfikowany specjalista płynności mowy, europejski specjalista zaburzeń płynności mowy. Jest autorką wielu recenzowanych publikacji, prowadzi warsztaty międzynarodowe w dziedzinie diagnozy różnicowej i terapii jąkających się osób. Współautorka zestawu wystandaryzowanych narzędzi do diagnozowania jąkania u dorosłych i u dzieci oraz testów do badania postaw związanych z komunikowaniem się jąkających się dzieci w wieku przedszkolnym (*Kiddy CAT* i *BAB*). Była profesorem wizytującym na Uniwersytecie Gent w Belgii i na Uniwer-

sytecie w Utrechcie w Holandii. Od 1990 do 2000 roku pełniła obowiązki redaktor naczelnej czasopisma „*Journal of Fluency Disorders*”. Za swoje międzynarodowe osiągnięcia otrzymała certyfikat ASHA, jak również tytuł Pegasus Professor (nagroda przyznawana za osiągnięcia w pracy naukowej, dydaktyce, pracach badawczych i praktyce przez Uniwersytet Centralnej Florydy).

Mary Weidner – adiunkt na Wydziale Nauk o Komunikacji Uniwersytetu Edinboro w Pensylwanii (USA). Jej poczynania naukowe koncentrują się na badaniu i zmianianiu postaw dzieci wobec jąkających się rówieśników. Współautorka książek o jąkanii dla dzieci, pomysłodawczyni projektu edukacyjnego *InterACT – Zmiany postaw i tolerancji* (ang. *Attitude Change and Tolerance program – InterACT*), który został przetłumaczony na wiele języków i okazał się pomocny w kształtowaniu akceptacji wobec jąkania oraz innych różnic między ludźmi. Brała udział w produkcji filmu dokumentalnego pt. *Jąkanie – część mnie* (ang. *Stuttering: Part of Me*).

Katarzyna Węsierska – adiunkt na Uniwersytecie Śląskim, założyła i prowadzi Centrum Logopedyczne w Katowicach. W pracy naukowej i praktyce logopedycznej zajmuje się przede wszystkim zaburzeniami płynności mowy – jąkanii i gielkotem. Jako pierwsza Polka uzyskała tytuł europejskiego specjalisty zaburzeń płynności mowy (ang. *European Fluency Specialist*). Jest też coachem Europejskiej Klinicznej Specjalizacji Zaburzeń Płynności Mowy (ang. *European Clinical Specialization in Fluency Disorders*).

oraz akredytowaną – przez The Michael Palin Centre for Stammering Children w Londynie – trenerką metody terapii interakcyjnej rodzic – dziecko dla jękających się dzieci (*Palin PCI*). Współpracuje z polskimi i międzynarodowymi instytucjami akademickimi i badawczymi w celu upowszechniania wiedzy o zaburzeniach płynności mowy, a także zmieniania postaw wobec zaburzeń płynności mowy i osób doświadczających jękania i/lub gielkotu. Współorganizatorka cyklicznie odbywających się na Uniwersytecie Śląskim Międzynarodowych Konferencji Logopedycznych pn. *Zaburzenia płynności mowy – teoria i praktyka*. W roku 2017, podczas XI Konferencji Zaburzeń Płynności Mowy w Oksfordzie, została uhonorowana nagrodą im. Dave'a Rowleya za podejmowanie międzynarodowych inicjatyw w dziedzinie jękania.

Marta Węsierska – w roku 2013 ukończyła studia licencjackie z zakresu psychologii na Uniwersytecie w Warwick w Wielkiej Brytanii, następnie kontynuowała studia magisterskie na kierunku psychologia rozwojowa na Uniwersytecie w Yorku. W roku 2018 uzyskała stopień doktora psychologii (Uniwersytet w Yorku, Wielkiej Brytanii). W ramach swojej pracy doktorskiej prowadziła badania nad zjawiskiem bilingwizmu oraz rozwojem nauki czytania u dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Obecnie pracuje jako *postdoctoral researcher* w ramach projektu *Bilingolab* na Uniwersytecie w Warwick. Jej zainteresowania

naukowe obejmują zagadnienia dotyczące psychologii rozwojowej, bilingwizmu, nauki czytania u dzieci w wieku wczesnoszkolnym oraz zaburzeń płynności mowy. Jest autorką licznych publikacji o tej tematyce. Zajmuje się ponadto tłumaczeniem materiałów naukowych i dydaktycznych dotyczących zaburzeń płynności mowy na język polski, a także aktywnie włącza w organizację konferencji naukowych oraz warsztatów dla logopedów.

Katarzyna Wyrwas – polonistka, zatrudniona na stanowisku profesora uczelni w Instytucie Językoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Przez wiele lat badała cechy i funkcje opowiadania w komunikacji międzyludzkiej – jest autorką monografii i licznych artykułów naukowych na temat narracji w jej różnych odmianach. Zajmuje się również współczesną polszczyzną, w tym gatunkami mowy, komunikacją w mediach, językiem potocznym, słownictwem dawnym i nowym oraz przemianami i poprawnością języka. Jest autorką dwóch monografii z dziedziny genologii lingwistycznej, współautorką słownika terminów z zakresu teorii tekstu, językoznawczego poradnika poprawnościowego, a także kilkadziesiątu rozpraw w czasopismach naukowych i tomach zbiorowych. Wykonawczyni grantu *LOGOLab – Dialog bez barier*.

